

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

Poslovni broj: P-1518/2020-67

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Srđanu Sessi, na temelju prijedloga više sudske savjetnice Stelle Vujković, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA ZDRAVSTVENO OSIGURANJE, Zagreb, Margaretska 3, OIB: 02958272670, protiv tuženika EUROHERC osiguranje d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, kojeg zastupa punomoćnik Denis Lauc, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Grgić & partneri d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 9. rujna 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja po zaposlenju i punomoćnika tuženika, s danom objave 8. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku u roku od petnaest dana isplatiti tužitelju iznos od 12.595,46 eura sa zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se do 31. srpnja 2015. određuje, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena; od 1. kolovoza 2015. godine do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena; od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koje teku:

- na iznos od 1.322,52 eura od 31. srpnja 2009. do isplate,
- na iznos od 6,20 eura od 14. kolovoza 2009. do isplate,
- na iznos od 5,69 eura od 31. srpnja 2009. do isplate,
- na iznos od 9,03 eura od 14. kolovoza 2009. do isplate,
- na iznos od 2,86 eura od 29. kolovoza 2009. do isplate,
- na iznos od 610,39 eura od 19. kolovoza 2009. do isplate,

- na iznos od 25,25 eura od 20. kolovoza 2009. do isplate,
- na iznos od 2,86 eura od 29. rujna 2009. do isplate,
- na iznos od 20,20 eura od 18. rujna 2009. do isplate,
- na iznos od 9,03 eura od 28. studenoga 2009. do isplate,
- na iznos od 2,86 eura od 10. prosinca 2009. do isplate,
- na iznos od 19,85 eura od 10. prosinca 2009. do isplate,
- na iznos od 73,48 eura od 5. veljače 2010. do isplate,
- na iznos od 15,25 eura od 13. siječnja 2010. do isplate,
- na iznos od 15,11 eura 22. svibnja 2010. do isplate,
- na iznos od 9,03 eura od 10. studenoga 2010. do isplate,
- na iznos od 11,65 eura od 10. studenoga 2010. do isplate,
- na iznos od 2,86 eura od 10. studenoga 2010. do isplate,
- na iznos od 2,88 eura od 11. siječnja 2011. do isplate,
- na iznos od 2.284,65 eura od 5. studenoga 2009. do isplate,
- na iznos od 1.604,62 eura od 12. studenoga 2009. do isplate,
- na iznos od 2.002,79 eura od 11. prosinca 2009. do isplate,
- na iznos od 8,52 eura od 15. siječnja 2010. do isplate,
- na iznos od 2.002,79 eura od 15. siječnja 2010. do isplate,
- na iznos od 1.468,71 eura od 30. siječnja 2010. do isplate,
- na iznos od 18,65 eura od 5. veljače 2010. do isplate,
- na iznos od 2,86 eura od 5. veljače 2010. do isplate,
- na iznos od 9,03 eura od 5. veljače 2010. do isplate,
- na iznos od 2,86 eura od 5. veljače 2010. do isplate,
- na iznos od 9,03 eura od 5. veljače 2010. do isplate,
- na iznos od 12,58 eura od 5. veljače 2010. do isplate,
- na iznos od 17,86 eura od 5. veljače 2010. do isplate,
- na iznos od 11,92 eura od 5. veljače 2010. do isplate,
- na iznos od 2,86 eura od 27. veljače 2010. do isplate,
- na iznos od 12,65 eura od 27. veljače 2010. do isplate,
- na iznos od 9,03 eura od 5. veljače 2010. do isplate,
- na iznos od 159,27 eura od 1. srpnja 2010. do isplate,
- na iznos od 5,64 eura od 6. ožujka 2010. do isplate,
- na iznos od 5,64 eura od 6. ožujka 2010. do isplate,
- na iznos od 5,64 eura od 6. ožujka 2010. do isplate,
- na iznos od 5,64 eura od 6. ožujka 2010. do isplate,
- na iznos od 5,64 eura od 6. ožujka 2010. do isplate,
- na iznos od 15,11 eura od 24. travnja 2010. do isplate,
- na iznos od 5,64 eura od 6. ožujka 2010. do isplate,
- na iznos od 5,64 eura od 6. ožujka 2010. do isplate,
- na iznos od 2,86 eura od 6. ožujka 2010. do isplate,
- na iznos od 5,64 eura od 6. ožujka 2010. do isplate,
- na iznos od 5,64 eura od 6. ožujka 2010. do isplate,
- na iznos od 5,64 eura od 31. ožujka 2010. do isplate,
- na iznos od 2,86 eura od 31. ožujka 2010. do isplate,
- na iznos od 2,86 eura od 28. svibnja 2010. do isplate,
- na iznos od 2,86 eura od 9. srpnja 2010. do isplate,
- na iznos od 2,86 eura od 9. srpnja 2010. do isplate,
- na iznos od 4,82 eura od 31. srpnja 2010. do isplate,
- na iznos od 4,82 eura od 31. srpnja 2010. do isplate,
- na iznos od 4,82 eura od 31. srpnja 2010. do isplate,

- na iznos od 4,82 eura od 31. srpnja 2010. do isplate,
- na iznos od 4,82 eura od 7. kolovoza 2010. do isplate,
- na iznos od 4,82 eura od 7. kolovoza 2010. do isplate,
- na iznos od 4,82 eura od 7. kolovoza 2010. do isplate,
- na iznos od 4,82 eura od 7. kolovoza 2010. do isplate,
- na iznos od 12,62 eura od 8. rujna 2010. do isplate,
- na iznos od 7,18 eura od 8. rujna 2010. do isplate,
- na iznos od 2,86 eura od 27. listopada 2010. do isplate,
- na iznos od 9,82 eura od 8. siječnja 2011. do isplate,
- na iznos od 2,86 eura od 8. veljače 2011. do isplate,
- na iznos od 2,86 eura od 8. veljače 2011. do isplate,
- na iznos od 2,86 eura od 1. veljače 2011. do isplate,
- na iznos od 169,01 eura od 9. veljače 2011. do isplate,
- na iznos od 9,03 eura od 9. veljače 2011. do isplate,
- na iznos od 3,24 eura od 22. lipnja 2011. do isplate,
- na iznos od 72,63 eura od 7. svibnja 2011. do isplate,
- na iznos od 2,86 eura od 7. svibnja 2011. do isplate,
- na iznos od 2,86 eura od 28. svibnja 2011. do isplate,
- na iznos od 9,29 eura od 8. lipnja 2011. do isplate,
- na iznos od 2,86 eura od 8. lipnja 2011. do isplate,
- na iznos od 2,86 eura od 28. srpnja 2011. do isplate,
- na iznos od 6,50 eura od 28. rujna 2011. do isplate,
- na iznos od 1,33 eura od 8. listopada 2011. do isplate,
- na iznos od 6,50 eura od 8. studenoga 2011. do isplate,
- na iznos od 72,64 eura od 8. prosinca 2011. do isplate,
- na iznos od 94,76 eura od 11. siječnja 2012. do isplate,
- na iznos od 2,86 eura od 8. prosinca 2011. do isplate,
- na iznos od 2,86 eura od 7. veljače 2012. do isplate,
- na iznos od 57,91 eura od 11. lipnja 2009. do isplate,
- na iznos od 9,03 eura od 14. svibnja 2009. do isplate,
- na iznos od 18,29 eura od 11. lipnja 2009. do isplate,
- na iznos od 22,93 eura od 2. lipnja 2009. do isplate,
- na iznos od 10,34 eura od 11. lipnja 2009. do isplate,
- na iznos od 8,35 eura od 11. lipnja 2009. do isplate,
- na iznos od 8,52 eura od 16. srpnja 2009. do isplate,
- na iznos od 8,52 eura od 30. lipnja 2009. do isplate,
- na iznos od 13,55 eura od 13. listopada 2009. do isplate,
- na iznos od 2,86 eura od 18. kolovoza 2009. do isplate.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu u kojem od tuženika potražuje isplatu iznosa od 38,63 eura sa zakonskim zateznim kamatama koje teku:

- na iznos od 25,78 eura od 25. prosinca 2009. do isplate,
- na iznos od 12,85 eura od 13. siječnja 2010. do isplate.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 3.329,81 eura, u roku od petnaest dana.

IV. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 250,00 eura.

V. Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 6.808,14 eura sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 8. listopada 2026. do isplate.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 30. svibnja 2012. podnio tužbu protiv tuženika u kojoj je naveo da su njegovi osiguranici Amir Mrkaljević, Dina Kapov i Dubravko Francišковиć zadobili tjelesne ozljede u prometnoj nesreći od 6. lipnja 2009. koju je prouzročio osiguranik tuženika Boris Komparić, upravljajući motornim vozilom reg. oznake PU-710-JC, osiguranim kod tuženika policom broj 0810262937. Naveo je da je za liječenje ozlijeđenih osiguranika zdravstvenim ustanovama platio troškove liječenja, slijedom čega je predložio sudu da naloži tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 95.191,58 kuna/12.634,09 eura s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

2. U odgovoru na tužbu od 18. listopada 2012. tuženik je priznao činjenicu da je na dan prometne nesreće vozilo, reg. oznake PU-710-JC, bilo osigurano kod tuženika policom obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti. S druge strane, tuženik je naveo da je predmetna šteta obuhvaćena funkcionalnom premijom te posljedično i plaćena, slijedom čega smatra da je tužiteljevo potraživanje u cijelosti neosnovano. Osim toga, osporio je aktivnu i pasivnu legitimaciju, a ujedno je osporio činjenicu da bi troškovi liječenja sukladno dostavljenoj internoj evidenciji tužitelja bili podmireni. Osporio je utuženi tijek zateznih kamata smatrajući da zakonske zatezne kamate mogu teći tek od dana podnošenja odštetnog zahtjeva, dakle od 12. ožujka 2012. Konačno, osporio je i uzročnu vezu između pojedinih stavaka troškova koje tužitelj potražuje ovom tužbom i štetnog događaja.

3. Podneskom od 31. listopada 2012. tuženik je dopunio navode iz odgovora na tužbu na način da je u odnosu na osiguranicu Dinu Kapov, putnicu u vozilu, istaknuo prigovor doprinosa nastanku i visini štete u omjeru od 50% iz razloga što je ista pristala na vožnju s vozačem Dubravkom Francišковиćem koji je bio pod utjecajem opojnih droga te iz razloga što nije koristila sigurnosni pojas. Naveo je da je navedena osiguranica u predmetnoj nesreći ispala kroz stražnje vjetrobransko staklo, a da ne bi ispala iz vozila da je koristila sigurnosni pojas, što je bilo u uzročno-posljedičnoj vezi s nastankom i težinom zadobivenih povreda. U odnosu na osiguranika Amira Mrkaljevića, također putnika u vozilu, tuženik je istaknuo prigovor doprinosa nastanku i visini štete u omjeru od 50% iz razloga što nije koristio sigurnosni pojas. Vezano za osiguranika Dubravka Francišковиća, tuženik je osporio osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva navodeći da iz dokaza u spisu nije moguće utvrditi čijom krivnjom je došlo do nesreće.

4. U ovoj pravnoj stvari donesena je presuda, poslovni broj P-2171/2012-19 od 19. veljače 2015., kojom je tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan te je tužitelju naloženo naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 6.275,00 kuna/832,84 eura s pripadajućim zateznim kamatama.

5. Povodom žalbe tužitelja, rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-3963/2015-3 od 20. srpnja 2017., ukinuta je prvostupanjska presuda i predmet je vraćen ovome sudu na ponovno suđenje, te je odlučeno da će o troškovima žalbenog postupka odlučiti prvostupanjski sud u konačnoj odluci.

6. Iz obrazloženja drugostupanjskog rješenja proizlazi da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo kada je primjenom odredbe članka 53. stavak 1. točka 10. Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju ("Narodne novine" broj

150/08. i 94/09.) zaključio da je predmetna šteta pokrivena funkcionalnom premijom osiguranja, ovo iz razloga jer je u konkretnom slučaju polica osiguranja na temelju koje tužitelj ostvaruje pravo na regres prema tuženiku sklopljena 16. kolovoza 2008., dakle prije 1. siječnja 2009., dok je odredbom članka 134. stavak 2. citiranog propisa propisano da prihode od obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti društva za osiguranje obračunavaju i izdvajaju na ugovore o osiguranju od automobilske odgovornosti sklopljene od stupanja na snagu tog Zakona, dakle tek od 1. siječnja 2009. Stoga, drugostupanjski sud je uputio da je potrebno ispitati daljnje tuženikove prigovore, prvenstveno prigovor suodgovornosti osiguranika tužitelja te prigovor kojim je osporena uzročno-posljedična veza između troškova liječenja i štetnog događaja.

7. Tijekom dokaznog postupka sud je pročitao zapisnik o očevidu (list 4.-6. spisa), račune na ime troškova liječenja (list 7.-113. spisa), odštetni zahtjev od 12. ožujka 2012. s povratnicom (list 114.-115. spisa), potvrdu Kreditne banke Zagreb (list 129.-130. spisa), specifikaciju uplata (list 131.-137. spisa), izvatke Hrvatske narodne banke o promjenama i stanju na računu (list 149.-208. spisa), medicinsku dokumentaciju za osiguranike tužitelja (list 233.-350. spisa; list 353. spisa; list 417.-640. spisa) te nalaz i mišljenje vještaka Josipa Škavića iz predmeta Pn-6056/2009 (list 412.-413. spisa).

8. Osim toga, sud je izvršio uvid te izradio presliku spisa Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Pn-6056/2009 i Pn-6821/2009 te spisa Općinskog kaznenog suda u Zagrebu, poslovni broj KS-107/2010.

9. Sud je proveo dokaz saslušanjem svjedokinje Dine Kapov (list 652.-653. spisa) te svjedoka Amira Mrkaljevića (list 653. spisa) i Dubravka Franciškovića (list 654. spisa), dok je svjedok Boris Komparić zamolbeno saslušan pred Općinskim sudom u Puli (list 677. spisa).

10. Nadalje, proveden je dokaz prometnim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Nevenu Erešu, na temelju čega je vještak izradio nalaz i mišljenje od 13. veljače 2019. (list 666.-671. spisa) te je potom saslušan na ročištu od 4. prosinca 2019. (list 679. spisa).

11. Osim toga, proveden je i dokaz sudsko-medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Petru Škaviću, na temelju čega je vještak izradio nalaz i mišljenje 10. lipnja 2024. (list 768.-771. spisa) te je saslušan na ročištu od 3. rujna 2025. (list 854.-857. spisa).

12. S obzirom na prigovore i pitanja tuženika, stalni sudski vještaci Neven Ereš i Petar Škavić izradili su dopunu nalaza i mišljenja od 9. prosinca 2025. (list 868.-870. spisa) te su još jednom saslušani na ročištu od 9. rujna 2026. (list 892.-893. spisa).

13. Također, izveden je i dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za medicinu rada Damiru Vodopivcu, pri čemu je vještak izradio nalaz i mišljenje od 19. listopada 2021. (list 709.-717. spisa), dok je svoj usmeni nalaz i mišljenje iznio na ročištu od 14. travnja 2022. (list 741.-742. spisa).

14. Konačno, proveden je dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem po stalnoj sudskoj vještakinji Danici Smojver, uslijed čega je vještakinja izradila nalaz i mišljenje od 13. ožujka 2025. (list 804.-814. spisa i CD medij na listu 819.-820. spisa), te je potom saslušana na ročištu od 11. lipnja 2025. (list 828.-829. spisa).

15. Ocjenom svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno u skladu s odredbom članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., 146/25.; dalje: ZPP) te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

16. Predmet spora predstavlja regresni zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 12.634,09 eura na ime štete koja mu je nastala isplatom troškova liječenja za osiguranike Amira Mrkaljevića, Dine Kapov i Dubravka Franciškovića, koji su ozlijeđeni u prometnoj nesreći od 6. lipnja 2009. koju je, prema navodima tužitelja, prouzročio Boris Komparić, vozač vozila osiguranim kod tuženika.

17. Između stranaka nije sporan nastanak štetnog događaja, odnosno da se u Zagrebu, na raskrižju sjevernog i istočnog kolnika Trga kralja Petra Svačića, Preradovićeve ulice i Ulice Baruna Trenka dana 6. lipnja 2009. u 5,20 sati dogodila prometna nezgoda u kojoj je sudjelovalo osobno vozilo Audi A4, reg. oznake PU-710-JC, kojim je tom prilikom upravljao Boris Komparić, te osobno vozilo Volvo 460, reg. oznake ZG-142-SF, kojim je upravljao Dubravko Francišković.

18. Osim toga, nije niti sporno da je osobno vozilo Audi A4, reg. oznake PU-710-JC, u vrijeme štetnog događaja bilo osigurano kod tuženika policom obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti broj 0810262937. Nije niti sporno da je predmetna polica osiguranja sklopljena prije 1. siječnja 2009.

19. Međutim, između stranaka je sporna činjenica je li utuženo potraživanje namireno uplatama funkcionalne premije osiguranja od automobilske odgovornosti. Osim toga, sporna je dinamika nastanka štetnog događaja te odgovornost za nastanak štete, a sporno je i jesu li osiguranici tužitelja doprinijeli nastanku štete. Konačno, sporno je postojanje uzročno-posljedične veze između zadobivenih ozljeda osiguranika tužitelja i troškova liječenja sa štetnim događajem te je li tužitelj podmirio utužene troškove liječenja svojih osiguranika zdravstvenim ustanovama.

20. U odnosu na prigovor tuženika da bi utuženo potraživanje bilo podmireno uplatama funkcionalne premije osiguranja od automobilske odgovornosti, potrebno je navesti da prihod od funkcionalne premije koji je propisan odredbom članka 53. stavak 1. točka 10. Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju ("Narodne novine" broj 150/08.) ima karakteristike unaprijed određenog paušalnog iznosa naknade buduće štete, koja su dužna izdvajati sva društva za osiguranje, neovisno o tome hoće li tužitelju šteta nastati i u kojoj visini. Takva obveza društva za osiguranje uspostavljena je tek Zakonom o obveznom zdravstvenom osiguranju ("Narodne novine" broj 150/08.) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2009.

21. S obzirom da je u konkretnom slučaju predmetna polica osiguranja od automobilske odgovornosti sklopljena prije 1. siječnja 2009., tuženik po tom ugovoru nije platio tužitelju bilo kakav izdatak jer u vrijeme sklapanja police osiguranja nije postajala takva njegova obveza.

22. Stoga, budući da tuženik po sklopljenom ugovoru o osiguranju od automobilske odgovornosti nije izdvojio takav paušalno određeni iznos naknade buduće štete, nije osnovan njegov prigovor namirenja tužiteljeve tražbine (tako i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u svojoj presudi, poslovni broj PŽ-4100/22-2 od 4. listopada 2022.).

23. Sukladno odredbi članka 119. stavak 1. Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju ("Narodne novine" broj 85/06., 105/06., 118/06., 77/07., 111/07., 35/08., 85/08.; dalje: ZOZO), Zavod je obavezan zahtijevati naknadu prouzročene štete od osobe koja je prouzročila bolest, ozljedu ili smrt osigurane osobe, dok je odredbom članaka 123. i 124. ZOZO-a propisano da je Zavod obavezan zahtijevati naknadu prouzročene štete u slučajevima iz članka 119. ovoga Zakona i neposredno od osiguravatelja kod koje su ove osobe osigurane od odgovornosti za štetu uzrokovanu trećim osobama, prema propisima o obveznom osiguranju ovog rizika; odnosno da je Zavod obavezan zahtijevati naknadu štete u slučajevima iz članka 119. ovoga Zakona i izravno od društva za osiguranje kod kojeg su vlasnici, odnosno korisnici motornog

vozila osigurani od odgovornosti za štetu. Slijedom navedenog, tužitelj je aktivno legitimiran za vođenje ove regresne parnice protiv ovdje tuženika, kao osiguratelja vozila čijeg vozača smatra odgovornim za nastanak štete.

24. U odnosu na odgovornost vozača Borisa Komparaća, koji je predmetnog dana upravljao vozilom Audi A4, reg. oznake PU-710-JC, osiguranim kod tuženika, ovaj sud je u ovom parničnom postupku u pogledu postojanja kaznenog djela i kaznene odgovornosti počinitelja sukladno odredbi članka 12. stavak 3. ZPP-a vezan za pravomoćnu presudu Općinskog kaznenog suda u Zagrebu, poslovni broj KS-107/2010 od 9. veljače 2011., koja je potvrđena presudom Županijskog suda u Zagrebu, poslovni broj KŽ-1300/2011-3 od 14. veljače 2012. (listovi 107.-116. i 143.-146. priklopljenog spisa), kojom je vozač Boris Komparić proglašen krivim za izazivanje predmetne prometne nezgode u kojoj su osiguranici tužitelja teško tjelesno ozlijeđeni.

25. Naime, iz citirane presude Općinskog kaznenog suda u Zagrebu proizlazi da je Boris Komparić predmetnog dana dolaskom zapadno od raskrižja s istočnim kolnikom Trg kralja Petra Svačića, Ulicom Baruna Trenka i Preradovićevom ulicom, gdje se prometom upravlja semaforima koji su radili ispravno, pri čemu se kretao brzinom od 114,3 km/h, nije zaustavio svoje vozilo već je ušao u raskrižje na znak crvenog svjetla, uslijed čega je u fazi kočenja prednjim dijelom vozila naletio na desni bočni dio osobnog vozila, reg. oznake ZG-142-SF, kojim je upravljao Dubravko Francišковиć, a koji je zadržavao svoj smjer kretanja i imao upaljeno zeleno svjetlo za svoj smjer kretanja. Uslijed takvog naleta, došlo je do zanašanja i rotiranja vozila kojim je upravljao Dubravko Francišковиć i slijetanja s ceste, pri čemu su putnici u tom vozilu Dina Kapov i Amir Mrkaljević ispali kroz stakla iz vozila i zadobili teške tjelesne ozljede, a i sam vozač Dubravko Francišковиć zadobio je teške tjelesne ozljede.

26. Svjedok Boris Komparić je u svom iskazu od 5. rujna 2019. sa zamolbenog ročišta održanim pred Općinskim sudom u Puli (list 677. spisa) iskazao da je navedenog dana upravljao vozilom te je tada pomislio da je ugledao zeleno svjetlo na semaforu i nastavio s vožnjom, no u tom trenutku došlo je do sudara s drugim vozilom u kojem su bili putnici i vozač. Istaknuo je da je nakon sudara izašao iz vozila te vidio da je jedna osoba ležala na cesti u krvi. Nije se mogao sjetiti kojom brzinom se kretao prije nesreće, kao niti ostalih detalja u vezi nesreće s obzirom na protek vremena, no uputio je da je na licu mjesta bila dosta krvi iz razloga što je putnica iz drugog vozila koje je sudjelovalo u nezgodi ispala iz vozila.

27. Sud je prihvatio iskaz svjedoka Borisa Komparaća u dijelu u kojem je iskazao da je došlo do sudara te da je nakon sudara ugledao putnicu iz drugog vozila kako leži na cesti, i to iz razloga jer je u tom dijelu njegov iskaz u skladu s preostalim izvedenim dokazima. S druge strane, njegov iskaz nije prihvaćen u dijelu u kojem je naveo da je prošao na znak zelenog svjetla na predmetnom semaforu iz razloga što je u tom dijelu u cijelosti proturječan s preostalim izvedenim dokazima, a posebno utvrđenjima iz kaznenog spisa, poslovni broj KS-107/2010.

28. Iz nalaza i mišljenja prometnog vještaka Nevena Ereša od 13. veljače 2019. (list 666.-671. spisa) proizlazi da se mjesto sudara nalazilo u predmetnom raskrižju u produžetku srednje prometne trake namijenjene kretanju vozila za ravno, pri čemu se u trenutku sudara vozilo osiguranika tužitelja kretalo brzinom od oko 25 km/h, a vozilo osiguranika tuženika brzinom od oko 87 km/h, dok se u trenutku reagiranja kočenjem kretalo brzinom od oko 112,8 km/h. Vještak je, nadalje, zaključio da ako je vozilo osiguranika tužitelja ušlo u predmetno raskrižje na znak zelenog svjetla za svoj smjer kretanja, tada je vozilo osiguranika tuženika moralo ući u raskrižje kada je za njegov smjer kretanja bilo upaljeno crveno svjetlo, što znači da bi uzrok nastanka štetnog

događaja bio ulazak vozila osiguranika tuženika u predmetno raskrižje na znak crvenog svjetla za svoj smjer kretanja.

29. Zaključno, vještak je utvrdio da bi osiguranik tuženika uspio zaustaviti svoje vozilo prije mjesta sudara i do sudara ne bi došlo da se kretao brzinom manjom od 77,8 km/h, pri čemu je na mjestu štetnog događaja brzina kretanja ograničena na 50 km/h.

30. Iz iskaza vještaka Nevena Ereša s ročišta od 4. prosinca 2019. (list 679. spisa) proizlazi da je isti iskazao da tehnički putem nije moguće sa sigurnošću utvrditi kakvo je bilo stanje svjetala na semaforu u trenutku štetnog događaja.

31. Međutim, s obzirom da je pravomoćnom presudom Općinskog kaznenog suda u Zagrebu Boris Komparić proglašen krivim za izazivanje predmetne prometne nezgode u kojoj su osiguranici tužitelja teško tjelesno ozlijeđeni, pri čemu dolaskom do spornog raskrižja, upravljajući vozilom brzinom od preko 110 km/h (a brzina kretanja bila je ograničena na 50 km/h), nije zaustavio svoje vozilo na znak crvenog svjetla, već je ušao u raskrižje i u fazi kočenja naletio na vozilo kojim je upravljao osiguranik tužitelja propisnom brzinom od 25 km/h, sud je cijeneći odredbu članka 12. stavak 3. ZPP-a zaključio da je Boris Komparić odgovoran za izazivanje prometne nesreće u kojoj su osiguranici tužitelja teško tjelesno ozlijeđeni.

32. S druge strane, imajući u vidu prigovore tuženika, bilo je potrebno utvrditi jesu li osiguranici tužitelja doprinijeli nastanku štete.

33. U svom iskazu s ročišta od 9. listopada 2018. svjedok Dubravko Francišković (list 654. spisa) naveo je da je predmetnog dana upravljao vozilom reg. oznake ZG-142-SF te na raskrižju čekao da mu se upali zeleno svjetlo, a nakon što se za njegov smjer kretanja upalilo zeleno svjetlo, on je započeo vožnju te je na njegovo vozilo u raskrižju naletjelo drugo vozilo koje se kretalo velikom brzinom, nakon čega je osjetio jak udarac i lom stakala. Pojasnio je da je uslijed naleta putnica u vozilu Dina Kapov izletjela iz vozila zajedno sa sjedalom te je ležala na cesti iza zebre, a da je drugi putnik Amir Mrkaljević izletio kroz staklo s njegove desne strane te se nalazio na cesti pored auta.

34. Sud je prihvatio iskaz svjedoka Dubravka Franciškovića kao vjerodostojan budući da je iskazivao objektivno i iskreno, a njegov iskaz u skladu je s preostalim dokazima u spisu, posebno s iskazom s ročišta od 21. siječnja 2011. danim u kaznenom postupku koji se vodio protiv Borisa Komparića, poslovni broj KS-107/2010 (list 99. priklopljenog kaznenog spisa).

35. Slijedom navedenog, sud je na temelju iskaza navedenog svjedoka te preostalih izvedenih dokaza (posebno iskazom navedenog svjedoka iz priklopljenog kaznenog spisa te nalaza i mišljenja vještaka Nevena Ereša) utvrdio da je osiguranik tužitelja Dubravko Francišković neposredno prije nezgode upravljao vozilom te je na spornom raskrižju čekao da mu se upali zeleno svjetlo na semaforu, a da je nakon paljenja zelenog svjetla ponovno započeo vožnju, da bi unutar raskrižja, pri ostvarenoj brzini kretanja od oko 25 km/h, na njegovo vozilo naletjelo vozilo osiguranika tuženika.

36. Osim toga, iz policijskog zapisnika o očevidu od 11. studenoga 2009., broj 511-19-44/3-K-131/2009 (list 4.-6. spisa) proizlazi da je u trenutku nesreće Dubravko Francišković bio vezan sigurnosnim pojasom, a navedena činjenica nije niti bila sporna.

37. Iz nalaza i mišljenja vještaka Petra Škavića od 10. lipnja 2024. (list 768.-771. spisa) te njegovog iskaza s ročišta od 9. rujna 2026. (list 893. spisa) proizlazi da je Dubravko Francišković nakon prometne nezgode ostao priklješten u vozilu, pri čemu su njegove ozljede nastale usprkos vezivanju sigurnosnim pojasom polijetanjem tijela udesno, pri čemu su izostale opsežne ozljede budući da je uslijed sudarne dinamike

poletio naglo u desno, i to u prazan prostor budući da je suvozač Amir Mrkaljević ispao iz vozila. Pregledom tijela i tijekom njegova liječenja, navedenom osiguraniku utvrđene su sljedeće ozljede i dijagnoze: iščašenje desnog ramenog zgloba, natučenje glave, natučenje nosa, sumnja na prijelom nosnih kostiju te istegnuće mišića vrata - trzajna ozljeda.

38. Budući da je osiguranik tužitelja Dubravko Francišković vozilom upravljao propisanom brzinom te poštovao prometno-svjetlosnu signalizaciju na predmetnom raskrižju, a do prometne nezgode ne bi došlo da vozilo osiguranika tuženika nije ušlo u navedeno raskrižje na znak crvenog svjetla, jasno proizlazi da utvrđena prisutnost tetrahidrokanabinola odnosno marihuane (list 26. priklopljenog kaznenog spisa) kod navedenog osiguranika tužitelja nije u uzročno-posljedičnoj vezi s nastankom prometne nezgode, slijedom čega isti nije suodgovoran za predmetni štetni događaj. Osim toga, ne postoji niti doprinos osiguranika Dubravka Franciškovića nastanku štete tj. nastalim ozljedama budući da je u trenutku nezgode bio vezan sigurnosnim pojasom, a sve utvrđene ozljede navedenog osiguranika su nastale usprkos vezivanju sigurnosnim pojasom.

39. Vezano za osiguranika tužitelja Amira Mrkaljevića, potrebno je navesti da iz njegovog iskaza s ročišta od 9. listopada 2018. (list 653. spisa) proizlazi da je sudjelovao u predmetnoj nesreći kao suvozač u vozilu kojim je upravljao Dubravko Francišković, kao i da su neposredno prije nezgode stajali zaustavljeni ispred semafora na predmetnom raskrižju čekajući da se upali zeleno svjetlo. Nakon što se upalilo zeleno svjetlo na semaforu, započeli su kretanje u pravcu juga, no tada je na vozilo u kojem se on nalazio naletjelo vozilo osiguranika tuženika, uslijed čega je osiguranica tužitelja Dina Kapov ispala iz vozila zajedno sa stražnjim sjedalom kroz stražnje vjetrobransko staklo, a on sam je također izletio van kroz staklo vozila. Osim toga, svjedok je iskazao da je u trenutku nezgode bio vezan sigurnosnim pojasom.

40. Sud je prihvatio iskaz svjedoka Amira Mrkaljevića kao vjerodostojan u dijelu u kojem je iskazivao o dinamici nastanka prometne nezgode, pri čemu je njegov iskaz u tom dijelu u skladu s iskazom s ročišta od 21. siječnja 2011. danim u kaznenom postupku koji se vodio protiv Borisa Komparaća, poslovni broj KS-107/2010 (list 99. priklopljenog kaznenog spisa). S druge strane, sud nije prihvatio njegov iskaz kao istinit u dijelu u kojem je iskazao da je u trenutku predmetne nezgode bio vezan sigurnosnim pojasom budući da je u tom dijelu u suprotnosti s utvrđenjima sudsko-medicinskog vještaka Petra Škavića (list 771. spisa).

41. Naime, iz nalaza i mišljenja vještaka Petra Škavića od 10. lipnja 2024. (list 768.-771. spisa) proizlazi da je naletom vozila osiguranika tuženika brzinom od oko 88,9 km/h na desnu bočnu stranu vozila u kojem se Amir Mrkaljević nalazio na prednjem desnom sjedalu, vozilo osiguranika tužitelja bilo momentalno ubrzano u pravcu kretanja vozila osiguranika tuženika za 49,8 km/h ulijevo, uz snažnu rotaciju stražnjeg dijela vozila ulijevo, pri čemu su tijela osiguranika tužitelja u vozilu imala tendenciju nabacivanja udesno, uslijed čega je Amir Mrkaljević ispao iz vozila kroz razbijeno vjetrobransko staklo desnih suvozačevih vrata. Pregledom tijela i tijekom njegova liječenja, navedenom osiguraniku utvrđene su sljedeće ozljede i dijagnoze: potres mozga, prijelom desne ključne kosti, prijelom desne lopatične kosti, prijelom 8. desnog te 6. i 7. lijevog rebra, nagnječenje lijevog plućnog krila, prijelom gornjeg i donjeg kraja lijeve lisne kosti, prijelom maleola lijeve goljenične kosti te rane razderotine glave.

42. S time u vezi, vještak je zaključio da podatak o ispadanju tijela osiguranika Amira Mrkaljevića sa sigurnošću govori u prilog činjenici da on u trenutku prometne nezgode nije bio vezan sigurnosnim pojasom. Međutim, vještak je konstatirao da s

obzirom da je u konkretnom slučaju došlo do izrazitog bočnog pomaka tijela osiguranika tužitelja udesno, to bi oni udarcima u desnu stranu unutrašnjosti kabine vozila zadobili ozljede opsega i intenziteta nalik na utvrđene ozljede bez obzira na vezivanje ili nevezivanje sigurnosnim pojasom, ovo stoga što pojas sprječava polijetanje tijela prema naprijed, ali ga ne štiti od bočnih ili vertikalnih pomaka.

43. Nadalje, vještak je naveo da letom kroz zrak ili padom na podlogu izvan vozila, osobe koje ispadnu iz vozila zadobivaju minimalne, obično samo površinske ozljede, osim u slučaju kada prilikom ispadanja udare u prepreku ili kada tijelo bude prignječeno vozilom. S obzirom da u konkretnom slučaju ne proizlazi da bi Amir Mrkaljević udario u prepreku ili bio prignječen vozilom nakon ispadanja, vještak je zaključio da bi sve utvrđene opsežne ozljede mogao zadobiti unutar kabine vozila, pri čemu nije moguće isključiti da bi neke od površinskih ozljeda nastale izlijetanjem tijela, a do čega ne bi došlo u slučaju vezivanja pojasa.

44. Iz usmenog nalaza i mišljenja vještaka Škavića s ročišta od 3. rujna 2025. (list 855.-857. spisa) proizlazi da je vještak uputio da bi osiguranik tužitelja Amir Mrkaljević ostao u kabini vozila da je u trenutku nezgode bio vezan sigurnosnim pojasom, no da bi utvrđene opsežne ozljede zadobio sve i da je bio vezan sigurnosnim pojasom iz razloga koje je iznio u svom pisanom nalazu i mišljenju.

45. Slijedom navedenog, budući da je na temelju utvrđenja sudsko-medicinskog vještaka zaključeno da bi osiguranik tužitelja Amir Mrkaljević sve utvrđene opsežne ozljede mogao zadobiti unutar kabine vozila, dakle neovisno o činjenici što isti u trenutku nesreće nije bio vezan sigurnosnim pojasom, ovo iz razloga što je uslijed nezgode došlo do izrazitog bočnog pomaka tijela navedenog osiguranika udesno i posljedično udarca u desnu stranu unutrašnjosti kabine vozila, sud je zaključio da ne postoji njegov doprinos nastanku štete.

46. Vezano za osiguranicu tužitelja Dinu Kapov, iz njezinog iskaza s ročišta od 9. listopada 2018. (list 652.-653. spisa) proizlazi da se ona ne sjeća predmetne prometne nesreće jer je izgubila pamćenje, a navedeno je i iznijela u postupku koji se vodio protiv Borisa Komparića, poslovni broj KS-107/2010 (list 99. priklopljenog kaznenog spisa).

47. Iz dopune nalaza i mišljenja prometnog vještaka Nevena Ereša od 9. prosinca 2025. (list 868.-870. spisa) proizlazi da je na temelju utvrđenja djelatnika policije prilikom očevida moguće zaključiti da je kao posljedica sudara došlo do izlijetanja naslona stražnjeg sjedala kroz prozor stražnjih desnih vrata, a ako je Dina Kapov u trenutku štetnog događaja sjedila na mjestu čiji je sastavni dio i navedeni naslon sjedala, tada do izlijetanja ne bi došlo da je bila vezana sigurnosnim pojasom jer je on fiksiran na karoseriju vozila.

48. Iz nalaza i mišljenja sudsko-medicinskog vještaka Petra Škavića od 10. lipnja 2024. (list 768.-771. spisa) proizlazi da je uslijed snažne rotacije stražnjeg dijela vozila osiguranika tužitelja ulijevo došlo do izrazitog nabacivanja tijela putnika udesno, pri čemu je Dina Kapov ispala iz vozila ili kroz stražnje vjetrobransko staklo ili kroz bočno staklo iza suvozača. Pregledom tijela i tijekom njezina liječenja, istoj su utvrđene sljedeće ozljede i dijagnoze: difuzna aksonalna ozljeda mozga, traumatsko krvarenje ispod mekih moždanih ovojnica, nagnječenje desnog plućnog krila, nalaz slobodne krvi u lijevom prsištu, nalaz slobodnog zraka u sredoprsju, razdor lijevog bubrega, razdor slezene, prijelom 8. i 9. prsnog kralješka te 1. do 4. slabinskog kralješka i prijelom kostiju zdjelice.

49. Nastavno na izneseno, sudsko-medicinski vještak je također zaključio da podatak o ispadanju tijela Dine Kapov sa sigurnošću govori u prilog činjenici da ona u trenutku nesreće nije bila vezana sigurnosnim pojasom. Međutim, isto kao i kod

osiguranika Amira Mrkaljevića, vještak je zaključio da s obzirom da je u konkretnom slučaju došlo do izrazitog bočnog pomaka tijela osiguranika tužitelja udesno, to bi oni udarcima u desnu stranu unutrašnjosti kabine vozila zadobili ozljede opsega i intenziteta nalik na utvrđene ozljede bez obzira na vezivanje ili nevezivanje sigurnosnim pojasom, ovo stoga što pojas sprječava polijetanje tijela prema naprijed, ali ga ne štiti od bočnih ili vertikalnih pomaka.

50. Nadalje, vještak je uputio da letom kroz zrak ili padom na podlogu izvan vozila, osobe koje ispadnu iz vozila zadobivaju minimalne, obično samo površinske ozljede, osim u slučaju kada prilikom ispadanja udare u prepreku ili tijelo bude prignječeno vozilom. S obzirom da u konkretnom slučaju ne proizlazi da bi Dina Kapov udarila u prepreku ili bila pregažena vozilom nakon ispadanja, vještak je uputio da bi sve utvrđene opsežne ozljede mogla zadobiti unutar kabine vozila, pri čemu nije moguće isključiti da bi neke od površinskih ozljeda nastale izlijetanjem tijela, a do čega ne bi došlo u slučaju vezivanja pojasom.

51. Iz usmenog nalaza i mišljenja vještaka Petra Škavića s ročišta od 3. rujna 2025. (list 855.-857. spisa) proizlazi da je vještak utvrdio da bi osiguranica tužitelja Dina Kapov ostala u kabini vozila da je u trenutku nezgode bila vezana sigurnosnim pojasom, no da bi utvrđene opsežne ozljede zadobila sve i da je bila vezana sigurnosnim pojasom iz razloga koje je iznio u svom pisanom nalazu i mišljenju. Vezano za ozljedu glave koja je uzrokovala subduralno krvarenje, vještak se očitovao na način da je naveo da je navedena ozljeda u konkretnom slučaju nastala beskontaktno s obzirom na izostanak izvana vidljivih ozljeda glave, slijepom čega se može isključiti nastanak navedene ozljede udarcem u neku tupu tvrdu podlogu u prostoru ili asfaltu podlogu. U odnosu na ozljedu razdor lijevog bubrega, vještak je istaknuo da je predmetna ozljeda nastala djelovanjem sile jakog intenziteta na lijevu stranu trupa, pri čemu je ta ozljeda mogla nastati udarcem u neku tupu tvrdu prepreku unutar kabine vozila, ali i prilikom izlijetanja tijela, pri čemu je naveo da takve ozljede u pravilu nastaju udarcima tijela unutar kabine vozila, a iznimno udarcem tijelom u podlogu izvan vozila. Osim toga, pojasnio je da bi navedena ozljeda mogla nastati i u slučaju vezivanja sigurnosnim pojasom budući da on ne sprječava pomake prema straga. Ponovio je da bi osiguranici tužitelja, pa tako i Dina Kapov, jednako opsežne ozljede mogli zadobiti i u slučaju vezivanja pojasom.

52. Dodatno, saslušan ponovno na ročištu od 9. rujna 2026. (list 893. spisa), vještak Petar Škavić je ponovio da je u predmetnoj nesreći došlo do naglog i silovitog polijetanja tijela osoba unutar kabine vozila udesno, kao i da u slučaju ispadanja tijela iz vozila najopsežnije i većina opsežnih ozljeda nastaje udarcima tijela putnika u tupu tvrde prepreke unutar kabine vozila.

53. Imajući u vidu sve izneseno, budući da je na temelju utvrđenja sudsko-medicinskog vještaka zaključeno da bi osiguranica tužitelja Dina Kapov sve utvrđene opsežne ozljede zadobila sve i da je u trenutku nesreće bila vezana sigurnosnim pojasom, ovo iz razloga jer je u konkretnom slučaju došlo do silovitog pomaka njezinog tijela udesno, pri čemu je udarila u desnu stranu unutrašnjosti kabine vozila, a pojas sprječava polijetanje tijela prema naprijed, ali ga ne štiti od bočnih ili vertikalnih pomaka, sud je zaključio da ne postoji njezin doprinos nastanku štete.

54. Osim toga, u odnosu na prigovor tuženika da je Dina Kapov pristala na vožnju s vozačem koji je bio pod utjecajem opojnih droga, za navesti je kako ne postoji uzročno-posljedična veza između nastanka štetnog događaja i konzumacije droge od strane vozača Dubravka Franciškovića (a kako je to obrazloženo pod točkom 38. ove presude), pa je i taj prigovor ocijenjen neosnivanim.

55. Nadalje, s obzirom da je među strankama sporno postojanje uzročno-posljedične veze između zadobivenih ozljeda osiguranika tužitelja i troškova liječenja sa štetnim događajem, sud je proveo dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za medicinu rada Damiru Vodopivcu.

56. Iz nalaza i mišljenja vještaka od 19. listopada 2021. (list 709.-712. spisa) proizlazi da je tužitelj za liječenje osiguranika Dubravka Francišковиća zdravstvenim ustanovama platio iznos od ukupno 1.207,74 kuna (tj. iznos od 160,29 eura) budući da je u štetnom događaju zadobio istegnuće paravertebralne muskulature vratne kralježnice, uganuće desnog ramena, natučenje glave i nosa pod sumnjom na prijelome nosnih kostiju pri čemu je bolnički liječen od 6. lipnja 2009. do 14. lipnja 2009. Osim toga, vještak je zaključio da za navedenog osiguranika u cijelosti postoji uzročno-posljedična veza između zadobivenih ozljeda i predmetnog štetnog događaja.

57. U odnosu na osiguranika Amira Mrkaljevića, vještak je utvrdio da je tužitelj na ime troškova liječenja navedenog osiguranika podmirio iznos od 16.618,75 kuna (tj. iznos od 2.205,68 eura), pri čemu je 9. lipnja 2009. operirao prijelome noge, a nakon toga proveo stacionarnu rehabilitaciju od 29. srpnja 2009. do 19. kolovoza 2009. Vještak je zaključio da su troškovi liječenja za navedenog osiguranika opravdani budući da se on multidisciplinarno liječio te da jesu u uzročno-posljedičnoj vezi s predmetnom nesrećom, osim za liječenje otvorene rane ručnog zgloba i šake u studenome 2009. i siječnja 2010. u iznosima od 194,21 kuna (iznos od 25,78 eura) i 96,81 kuna (12,85 eura) budući da se štetni događaj dogodio 6. lipnja 2009., a prema potonjim računima ozljeda se dogodila u studenome 2009.

58. Stoga, proizlazi da su troškovi liječenja za osiguranika Amira Mrkaljevića opravdani za iznos od 16.327,73 kuna (tj. za iznos od 2.167,06 eura), odnosno da su u tom dijelu zadobivene ozljede te posljedično troškovi njihova liječenja u uzročno-posljedičnoj vezi sa štetnim događajem, dok troškovi liječenja u daljnjem iznosu od 291,02 kuna (tj. 38,63 eura) nisu opravdani jer nisu u uzročno-posljedičnoj vezi sa štetnim događajem iz razloga jer se odnose na ozljeđivanje koje se dogodilo nakon predmetnog štetnog događaja.

59. Zaključno, u odnosu na osiguranicu Dinu Kapov, vještak je utvrdio da je tužitelj na ime njezinog liječenja podmirio iznos od ukupno 77.365,59 kuna (tj. iznos od 10.268,18 eura), pri čemu je 6. lipnja 2009. u dva navrata operirana te joj je odstranjen lijevi bubreg, a po otpustu je provela stacionarnu rehabilitaciju te se po završetku bolničkog liječenja nastavila ambulantno liječiti kod psihijatra, neurologa, traumatologa, oftalmologa, fizijatra, neurokirurga, pulmologa, kirurga, fonijatra, psihijatra te nefrologa. Osim toga, radi liječenja posljedica stradanja bila je na bolovanju 283 dana. S obzirom da je u štetnom događaju zadobila teške tjelesne ozljede te se multidisciplinarno liječila, vještak je utvrdio da su svi zatraženi troškovi njezinog liječenja u cijelosti opravdani i u uzročno-posljedičnoj vezi sa štetnim događajem.

60. Stoga, sud je na temelju nalaza i mišljenja vještaka za medicinu rada utvrdio da su troškovi liječenja za osiguranika tužitelja Dubravka Francišковиća u iznosu od 160,29 eura te osiguranicu Dine Kapov u iznosu od 10.268,18 eura u cijelosti opravdani jer su u uzročno-posljedičnoj vezi s predmetnom nesrećom, dok su troškovi liječenja za osiguranika Amira Mrkaljevića opravdani u iznosu od 2.167,06 eura jer su tom dijelu u uzročno-posljedičnoj vezi sa štetnim događajem, dok nisu opravdani u preostalom dijelu od 38,63 eura jer se odnose na ozljede nastale nakon štetnog događaja.

61. Vještak Damir Vodopivec je na ročištu od 14. travnja 2022. (list 741.-742. spisa) naveo da ostaje u cijelosti kod svog nalaza i mišljenja, pri čemu je istaknuo da

tuženikovi prigovori iz podneska od 10. listopada 2021. nisu medicinske naravi, već financijske.

62. Stranke nisu imale pitanja niti primjedbi na usmeni iskaz vještaka, a sud je u cijelosti prihvatio njegov nalaz i mišljenje budući da je izrađen jasno, objektivno i prema pravilima struke. Pored toga, napominje se da je vještak za medicinu rada u cijelosti ispunio svoj zadatak koji mu je dodijeljen rješanjem ovog suda od 16. rujna 2021., dok prigovori tuženika iz podneska od 10. listopada 2021. vezano za način fakturiranja utuženih računa nisu u domeni vještaka za medicinu rada.

63. Konačno, u odnosu na spornu činjenicu je li tužitelj podmirio utužene troškove liječenja svojih osiguranika zdravstvenim ustanovama, sud je proveo dokaz financijskim vještačenjem po stalnoj sudskoj vještakinji za ekonomiju, financije i računovodstvo Danici Smojver.

64. Iz nalaza i mišljenja financijske vještakinje od 13. ožujka 2025. (list 804.-814. spisa) proizlazi da je vještakinja na temelju dokumentacije osobnih računa bolničkog liječenja, kao i izvršenih specijalističko-konzilijarnih pregleda i provedene dijagnostičke obrade te pregledom proknjiženih stavki izvadaka o provedenom plaćanju utvrdio da je tužitelj podmirio troškove liječenja za osiguranike Dubravka Francišковиća, Amira Mrkaljevića i Dinu Kapov u ukupnom iznosu od 95.191,66 kuna/12.634,17 eura. Vještakinja je tablično prikazala specifikaciju svih troškova, pri čemu je navela da pregledi proknjiženih stavki u poslovnim knjigama tužitelja prema broju dokumenta odgovaraju nalogima o prijenosu novčanih sredstava s računa tužitelja na račune ustanova radi namirenja troškova liječenja, kao i da su računi zdravstvenih ustanova plaćeni prema nalogima HZZO-a, s pozicije Državnog proračuna.

65. Na ročištu od 11. lipnja 2025. (list 828.-829. spisa) vještakinja je u cijelosti ostala kod svog nalaza i mišljenja od 13. ožujka 2025., a odgovarajući na pitanja tuženika, vještakinja je navela da je u vrijeme izdavanja računa koji se odnose na bolničko liječenje Dine Kapov u Specijalnoj bolnici Krapinske Toplice uveden sustav plaćanja troškova liječenja po terapijskom postupku za bolničko liječenje, slijedom čega na grupiranje utječe glavna dijagnoza bolesti zbog koje je pacijent primljen na liječenje, kao i dodatne dijagnoze koje u kombinaciji s glavnom dijagnozom utječu na grupiranje. Riječ o tzv. "DTS" sustavu koji se plaća u cijeni definiranoj DTS kategorijom u kojoj se pojedini račun grupira na gruperu ceziha. Pritom je pojasnila da se pojedinačni iznosi koji su navedeni na pojedinim računima (lijekovi, potrošni materijal te zdravstveni postupci) ne zbrajaju, odnosno, njihov zbroj u konkretnom slučaju ne mora odgovarati konačnom iznosu na računu budući da sustav automatski predvidi DTS grupu kojoj pripadaju pruženi postupci i usluge liječenja.

66. Stranke nisu imale primjedbe niti prigovore na pisani i usmeni nalaz i mišljenje financijske vještakinje, niti su predlagale obnovu vještačenja po novom vještaku, slijedom čega je sud u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještakinje ocijenivši ga jasnim, argumentiranim, objektivnim i sačinjenim u skladu s pravilima struke.

67. Stoga, sud je na temelju nalaza i mišljenja vještakinje Danice Smojver utvrdio da je tužitelj podmirio sve utužene račune na ime troškova liječenja osiguranika Dubravka Francišковиća, Amira Mrkaljevića i Dine Kapov u iznosu od 95.191,66 kuna/12.634,17 eura (pri čemu tužitelj tužbom potražuje iznos od 95.191,58 kuna/12.634,09 eura).

68. Vezano za prigovor tuženika da je tužitelj bio dužan dostaviti financijsku dokumentaciju potrebnu za vještačenje do zaključenja prethodnog postupka u ovoj stvari, dakle do 5. lipnja 2018., potrebno je uputiti da je tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena 30. svibnja 2012., slijedom čega je u vrijeme pokretanja ove parnice bio na

snazi Zakon o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst) prema kojem je člankom 299. stavak 2. navedenog Zakona bilo propisano da stranke mogu i kasnije tijekom glavne rasprave iznositi nove činjenice i predlagati nove dokaze, ali su dužne naknaditi troškove koji time budu izazvani protivnoj stranci, osim ako potreba za iznošenjem novih činjenica i predlaganja novih dokaza nije izazvana ponašanjem protivne stranke. Osim toga, sud je rješenjem, poslovni broj P-1518/2020-42 od 16. siječnja 2025., obvezao vještakinju da po potrebi od stranaka zatraži daljnju potrebnu dokumentaciju radi izrade nalaza i mišljenja, sve u smislu odredbe članka 259. stavak 2. ZPP-a, pa je stoga taj prigovor ocijenjen neosnovanim.

69. Imajući u vidu sve ranije izneseno, sud je utvrdio da su ispunjene pretpostavke prema kojima tužitelj ima pravo zahtijevati naknadu štete od tuženika u smislu odredbe članka 119. ZOZO-a, kao osiguratelja vozila čiji je vozač u cijelosti odgovoran za nastanak štete.

70. S obzirom da je tijekom ovog postupka utvrđeno da je tužitelj podmirio sve utužene troškove liječenja osiguranika Dubravka Franciskovića, Amira Mrkaljevića i Dine Kapov, kao i da postoji uzročno-posljedična veza između ozljeda navedenih osiguranika i troškova liječenja koje tužitelj potražuje ovom tužbom, osim troškova za osiguranika Amira Mrkaljevića koji se odnose na liječenje otvorene rane ručnog zgloba i šake u studenome 2009. i siječnju 2010. u iznosima od 194,21 kuna/25,78 eura i 96,81 kuna/12,85 eura, to je sud zaključio da je tuženik u obvezi isplatiti tužitelju iznos od 12.595,46 eura, dok mu ne pripada pravo na isplatu preostalog iznosa od 38,63 eura jer se odnosi na ozljede Amira Mrkaljevića nastale nakon štetnog događaja pa je u tom dijelu tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan.

71. Sukladno odredbi članka 131. stavak 3. ZOZO-a, na svotu potraživanja naknade štete tužitelj ima pravo na zakonske zatezne kamate od dana nastanka štete, dakle od sljedećeg dana nakon dana plaćanja troškova liječenja (članak 300. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima - "Narodne novine" broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23., 69/26.; dalje: ZOO; prema kojoj rok određen u danima počinje teći prvog dana poslije događaja od kojega se rok računa) pa do isplate, po stopi iz odredbe članka 29. stavka 2. ZOO-a za ostale odnose.

72. Sud je datum plaćanja svakog pojedinog utuženog računa utvrdio na temelju tablice 3. koja je sastavni dio nalaza i mišljenja financijske vještakinje (list 812.-813. spisa), pri čemu je zaključio da tužitelj pravilno zahtijeva isplatu zakonskih zateznih kamata na svaki pojedini iznos utuženog računa od sljedećeg dana od izvršenog plaćanja svakog pojedinog računa pa do isplate.

73. Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod točkama I. i II. izreke presude.

74. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama članka 151., članka 154. stavka 5., članka 155. te članka 164. stavka 2. ZPP-a budući da tužitelj nije uspio u parnici samo u razmjerno neznatnom dijelu svog zahtjeva, a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi, dok je visina naknade troškova za rad odvjetnika odmjerena na temelju Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23., 107/25.; dalje: Tarifa), Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 118/18., 51/23.) te Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 50/26.; dalje: Uredba o Tarifi).

75. Stoga, tužitelju su kao potrebni priznati troškovi zastupanja po odvjetniku, primjenjujući pritom Tbr. 52.1. i Tbr. 54. Tarife, i to za sastav obrazloženih podnesaka od 5. studenoga 2013. i 13. prosinca 2013. u iznosu od 200,00 eura za svaki podnesak

(Tbr. 8.1. Tarife), za zastupanje na ročištima od 13. siječnja 2014. i 4. veljače 2015. u iznosu od 200,00 eura za svako ročište (Tbr. 9.1. Tarife) te za sastav žalbe protiv presude od 20. veljače 2015. u iznosu od 250,00 eura (Tbr. 10.1. Tarife), koji uvećani za PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) iznose ukupno 1.312,50 eura.

76. Osim toga, tužitelj ima pravo i na naknadu troškova na ime plaćenog predujma za prometno vještačenje u iznosu od 398,17 eura, kao i na ime predujma za medicinsko vještačenje u iznosu od 796,34 eura te za financijsko vještačenje u iznosu od 650,00 eura.

77. Konačno, tužitelj ima pravo i na naknadu troškova na ime sudske pristojbe za presudu u zatraženom iznosu od 172,79 eura sukladno Tar. br. 2. stavak 1. Uredbe o Tarifi i članku 2. stavak 1. ZPP-a.

78. Tužitelj, s druge strane, nema pravo na naknadu troškova za sastav podneska od 30. listopada 2013. u iznosu od 200,00 eura, uvećano za PDV, budući da navedenim podneskom samo dostavlja punomoć za zastupanje u ovoj pravnoj stvari, pa je i bez sastavljanja navedenog podneska mogao u spis dostaviti punomoć za zastupanje, slijedom čega nije bio potreban za vođenje ove parnice sukladno odredbi članka 155. stavak 1. ZPP-a.

79. Tuženik je u cijelosti izgubio spor pa stoga nema pravo na naknadu troškova parničnog postupka, već ih je u obvezi naknaditi tužitelju.

80. Slijedom navedenog, o troškovima parničnog postupka odlučeno je kao pod točkom III., IV. i V. izreke presude.

U Zagrebu 8. listopada 2026.

Sudac:
Srđan Sessa

Nacrt odluke izradila:
Stella Vujković, viša sudska savjetnica

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od petnaest dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena, odnosno od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku od petnaest dana od dana dostave prijepisa presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje). Žalba se predaje ovom sudu u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava. Nepravovremenu, nepotpunu ili nedopuštenu žalbu odbacit će rješenjem sudac pojedinac, odnosno predsjednik vijeća prvostupanjskog suda bez održavanja ročišta (članak 358. stavak 1. ZPP-a).

Dokument je elektronički potpisan:
SRĐAN SESSA

Vrijeme potpisivanja:
08-10-2026
11:04:37

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Z.5.4.97=#130D48523337333838313838373732
L=ZAGREB
S=SESSA
G=SRĐAN
CN=SRĐAN SESSA

Broj zapisa: **9-3088e-56344**

Kontrolni broj: **0f33d-5d58e-9531d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=SRĐAN SESSA, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.